

1r tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Reus, vice-president executiu de l'IMAC i diputat del PSC per la circumscripció de Tarragona al Congrés dels Diputats, Lluís Miquel Pérez i Segura ens ha fet un lloc a la seva agenda per parlar-nos dels projectes de l'Ajuntament en matèria cultural.

Conversa amb Lluís Pérez

Des de la vostra experiència personal, com valoràrieu la tasca duta a terme fins ara per l'Institut Municipal d'Acció Cultural?

La valoraria com la vaig valorar quan vaig assumir-ne la vice-presidència executiva. L'IMAC ha tingut una acció de continuïtat i ha adreçat la seva tasca a uns objectius concrets. D'una banda, donar suport a allò que anomenem la societat civil, és a dir, les entitats reusenques de caràcter cultural, esportiu i juvenil, com no podia ser d'una altra manera en una ciutat amb la tradició associativa de Reus. I d'una altra banda, assumir les funcions pròpies del municipi en matèria cultural, és a dir, aquelles activitats que, com la Festa Major, depassen la capacitat d'una entitat. Avui, aquests objectius fundacionals continuen vigents. Amb l'entrada en funcionament dels centres cívics i la tasca d'animació sòcio-cultural, però, hi ha hagut un cert transvassament d'activitats adreçades al conjunt de la població cap a activitats adreçades a sectors concrets.

Quines són les línies prioritàries de treball que l'Ajuntament ha establert per als propers anys en matèria cultural?

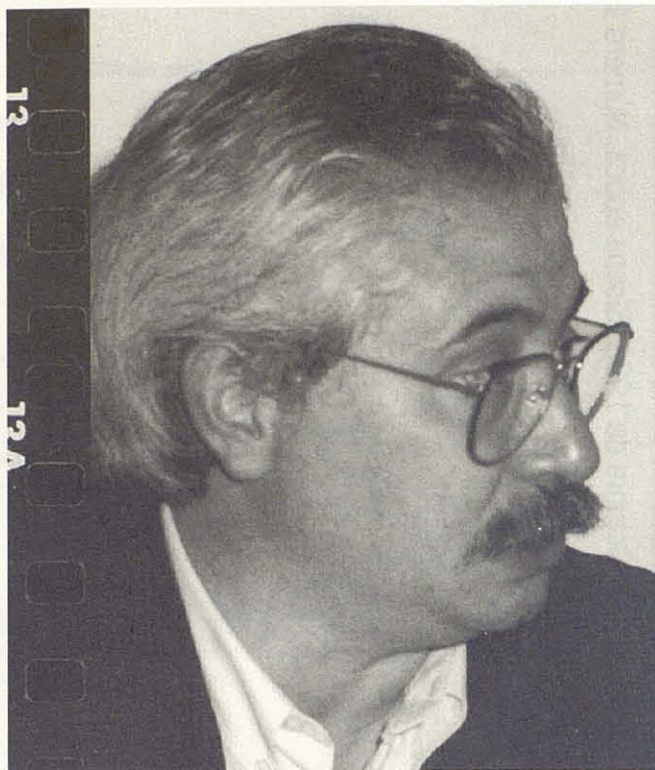
En matèria cultural, és a dir, no solament pel que fa a l'IMAC sinó atenent als serveis culturals en el seu conjunt, la línia de treball més important que tenim plantejada, tot i que es troba encara en fase generativa, és la

creació d'infraestructures. Pel que fa a biblioteques, a més de les diverses sales de lectura, contemplem el projecte de creació d'una biblioteca central a Reus, de caràcter comarcal alhora. En aquest sentit, vul remarcar que hi ha la voluntat de col·laborar al màxim amb les institucions i entitats que hi tenen algun paper a fer. Pensem que equipaments bibliotecaris públics i equipaments bibliotecaris que tot i que siguin de titularitat privada també són en gran part d'ús públic, no han de distanciar-se sinó que cal trobar els punts de coincidència que hi puguin haver. I crec que s'estan trobant. Pel que fa a infraestructures museístiques, s'ha previst un projecte d'habilitació i d'arranjament en profunditat dels espais que tenim a l'abast. Pel que fa a la col·laboració amb les entitats, sense deixar de banda el capítol d'infraestructures, tenim un projecte importantíssim i amb el qual, personalment, em sento molt il·lusionat, que és la rehabilitació del Teatre Bartrina. De moment, el projecte definitiu ja està enllestit i esperem començar ben aviat a establir els acords de finançament. Finalment, en matèria d'arxius preveiem endreçar tot el patrimoni bibliogràfic i documental de què disposem.

Aquests són, doncs, els projectes més significatius que il·lustren la voluntat municipal de decantar la política cultural cap a la generació d'infraestructures. És evident que una política d'aquest tipus comporta uns reajustaments, però, en principi, sense restar recursos de les activitats, volem generar-ne d'altres, buscant-los a fora si cal, per a la creació d'infraestructures.

Pel que fa al tema de la biblioteca central, fa uns mesos hi va haver converses entre l'Ajuntament i el Centre de Lectura per arribar a establir un conveni amb la biblioteca de l'entitat.

Sí, aquest és un tema en què es treballa de fa anys. El 1981 es van començar unes converses entre l'Ajuntament i el Centre de Lectura que van permetre dibuixar un marc de relacions bastant definitori de com havia d'establir-se una possible col·laboració. Després la qüestió es va deixar una mica de banda perquè no es donaven les condicions idònies per avançar, i el 1989 es van reprendre les converses, no

en

matèria cultural,
la línia de treball més
important que tenim
plantejada és la creació
d'infraestructures

ja a partir d'una declaració d'intencions sinó d'un veritable document. Es va crear una comissió mixta Ajuntament-Centre de Lectura i es va fer una feina molt interessant des del punt de vista de plantejament teòric, però no es va arribar a establir una conjunció concreta d'interessos, possiblement perquè encara no era el moment. Des de llavors hi ha hagut diverses negociacions per intentar que el ciutadà pogués tenir un accés a la biblioteca del Centre de Lectura sense que l'entitat en perdés la propietat. Això comporta una sèrie de contraprestacions de l'Ajuntament cap al Centre de Lectura, no només en l'àmbit econòmic sinó pel que fa a l'establiment d'un sistema bibliotecari que abasti tota la ciutat. Es podria començar, i en principi està previst que es comenci amb la unificació de la xarxa informàtica i la possibilitat d'accés a un catàleg unificat. Es tracta, doncs, de buscar punts de trobada. El plantejament és obert i des del Centre em consta que hi ha bona voluntat. Les negociacions, ara per ara, s'han alentit per la necessitat de disposar d'un instrument públic a partir del qual concretar les possibles pautes de col·laboració amb un document o conveni, respectant sempre el criteri d'independència del Centre de Lectura.

Per dur a terme aquests projectes de creació d'infraestructures s'intentarà retallar el menys possible la despesa en activitats. El 1993, però, l'IMAC ha vist retallat el seu pressupost.

Estem en una conjuntura difícil, i fer inversions sense que això afecti les activitats és gairebé impossible. Es tracta, però, que la creació d'infraestructures afecti el menys possible el capítol d'activitats. En tot cas, enguany l'Ajuntament ha rebaixat el seu pressupost en centenars de milions de pessetes, és a dir, que la retallada no ha afectat només l'IMAC.

Però percentualment, l'IMAC ha estat el més afectat.

Percentualment potser sí, però el pressupost de l'IMAC no contempla només l'apartat cultural, sinó també l'esportiu i de joventut. En aquest sentit, l'any passat hi van haver una sèrie de partides destinades a esdeveni-

conversa

ments com ara la inauguració del Pavelló Olímpic i altres activitats extraordinàries que enguany no existeixen. Amb això no vull amagar que hi hagi hagut una retallada. Però en una situació pressupostàriament difícil els apartats culturals i socials són sempre els més perjudicats, i no perquè no hi hagi prou sensibilitat en aquestes qüestions, sinó perquè altres departaments que tenen contractats serveis públics, com ara el de neteja o d'enllumenat, no poden deixar de pagar la factura, per dir-ho així, perquè aleshores aquests serveis deixen de funcionar. Cal tenir en compte, a més, que la situació financera dels ajuntaments és molt difícil. L'Ajuntament és l'administració més propera al ciutadà, la que rep les seves demandes i les seves necessitats de manera més directa, i calen recursos per poder-les atendre. D'altra banda, l'any passat no hi va haver un augment de la pressió fiscal per part de l'Ajuntament. En aquest context, atendre les peticions de tothom és impossible. L'Ajuntament, i totes les administracions, hauran de prioritzar i destinar els seus recursos als projectes que tinguin un interès més ampli. Pel que fa a l'IMAC, però, no han disminuït més les transferències a entitats que l'activitat pròpia. Prefereixo retallar els recursos per a activitats que es fan des de l'IMAC que els destinats a subvencions. Però arriba un moment que tots hem d'estalviar.

Finalment, i pel que fa a la vitalitat que han adquirit les festes de barri, no hi ha el perill que en determinats sectors substitueixin el que hauria de ser la Festa Major per a tots els reusencs?

Bé, potser el perill existeix, però és evident que des de l'Ajuntament no hi ha aquesta voluntat. D'altra banda, amb els ajuts que atorguem a les festes de barri difícilment es pot produir. El que passa és que hi ha barris amb molta vitalitat i molts dels seus dirigents veïnals arriben personalment per fer unes revetlles molt llúides, i pensem que això no es pot limitar, tot i que en algun cas pugui fer competir la festa de barri amb la Festa Major.

D'altra banda, a mi em dolen els diners gastats en activitats que serveixen per a un curt espai de temps. És cert que algunes activitats deixen un record de memòria personal en molta gent, però em dolen, potser per la meua experiència professional com a administrador, i prefereixo gastar menys en fum i foc i més en inversió. Enguany, per exemple, sóc conscient que la Festa Major de Sant Pere no ha estat una festa major reeixida. El que passa és que enguany la Festa de Misericòrdia han passat a ser l'autèntica festa major, i, com en qualsevol economia domèstica, de vegades cal estalviar d'un cantó per poder gastar més en un altre. Esperem tornar l'any que ve a l'equilibri habitual. Amb tot, però, crec que l'èxit d'una festa major no depèn exclusivament dels diners esmerçats sinó que cal també que les persones es posin el vestit de festa. Em sabria molt de greu destinar molts esforços a una activitat d'aquestes característiques i que la gent no estés disposada a gaudir-ne.